

CEPINE ZAMENJALI STROJI

30. julij 1982 – slovesen dan za Preddvor

Dolga leta je bilo potrebno čakati na ta slovesen dan v Preddvoru. Ničkoliko je bilo načrtov, ničkoliko obetov in tudi »uradnih« začetkov gradnje, vse skupaj pa se je le vleklo v nedogled. Delavci zaposleni na žagi v Preddvoru pa so iz zime v zimo prezebali in delali v nemogočih pogojih. Še tudi potem, ko je z deli že bilo začeto, je bilo še vse preveč zastojev, da je marsikdo že začel obupavati nad novogradnjo.

Sedaj pa je vse pozabljeno. V Preddvoru stoji nova žagalnica, popolnoma taka, kot so si jo delavci tam tudi želeli. Je avtomatizirana, z lupilno linijo, s popolnim razrezom, ki omogoča tudi sortiranje lesa. Stoji že tudi nov

energetski objekt, ki sicer še ni zgrajen pa vendarle kot tak obeta, da bo tudi enkrat doživel slovesno otvoritev. Asfaltirano je vse dvorišče, osamela jedilnica sredi tega dvorišča, pa kar kliče po odstranitvi. Tudi po tej plati se torej kaže na še lepši jutri v Preddvoru. Cena res ni bila majhna, saj je bilo potrebno odšteti kar 110 milijonov dinarjev, pa vendar delavci – 110 jih je – so si to s svojim delom zaslužili. Temeljna organizacija si je tako pridobila prvo osnovo za svojo lepšo prihodnost, tudi več mladih bo verjetno kaj kmalu na tem obratu. Je pač takšno obdobje da mladi pridejo na delo veliko raje tja, kjer je vse lepo urejeno in novo. In v Preddvoru bo čez leto in več tako, da bodo mladi tudi lahko zadovoljni. (j. č.)

V Preddvoru še ni bil prerezan trak ob otvoritvi nove žage, ko so v obratu Stari dvor že grmeli gradbeni stroji. Delavci Tehnika iz Škofje Loke so že odstranili stare barake, in sedaj iz dneva v dan hitro raste nov proizvodno skladiščni objekt.

Kako smo poslovali v prvem polletju

Slehernega člana kolektiva verjetno zanima, kako se odvijajo naše poslovanje v letošnjem letu, kajti od tega je in bo odvisen naš osebni dohodek, nadaljnji razvoj in modernizacija proizvodnje.

Živimo v času gospodarske stabilizacije, ko se dnevno sprejemajo vse mogoče ukrepi, ki vplivajo na gospodarjenje tudi v naši delovni organizaciji. Že na začetku leta je bilo jasno, da se bo poslovanje v letošnjem letu odvijalo v težkih pogojih. Ista ugotovitev je bila podana že ob sami izdelavi plana, ko so se plansko ugotavljal finančni rezultati glede na predvideno gibanje cen, oziroma vseh stroškov poslovanja. Čeprav je družbeno ekonomska resolucija za leto 1982 predvidevala bolj umirjeno rast cen in nižjo stopnjo inflacije, je vendar po šestih mesecih vidno, da je marsikaj izven okvirov predvidenih z resolucijo in kar je imelo vpliv na dosežene rezultate.

Za Jelovico je v tem obdobju značilno, da je kljub preseženemu planu proizvodnje, povečani produktivnosti dela, imela teškoče zaradi stalnega večanja vrednosti zalog, kar je imelo vpliv na tekočo likvidnost. Kljub vsem težavam, ki so bile prisotne v tem obdobju, vendar lahko ugotovimo, da so doseženi rezultati še kar ugodni, da je večji del planskih zadolžitvev izpolnjenih.

Osnovne značilnosti v poslovanju letos lahko strnemo v sledečem:

1. Plan proizvodnje je izpolnjen 103 %, plan prodaje 102 %
2. Fizični obseg proizvodnje v tem obdobju je višji za 2 % v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta
3. Produktivnost dela je v tem času porasla za 6 %
4. Delovni čas je boljše izkoriščen v tem obdobju za 5 %, predvsem na račun zmanjšanja režijskih ur
5. Letni plan izvoza v prvem polletju je izpolnjen 59 %

iz tega sledi:

6. Da je dohodek v primerjavi z istim obdobjem višji za 30 %, da je na zaposlenega višji za 29 %

7. Da je čisti dohodek v primerjavi z istim obdobjem višji za 28 %, prav tako po zaposlenem delavcu

8. Da je dosežena akumulacija višja za 9 %, prav tako pa tudi na zaposlenega delavca

V tem času so izredno porasli direktni materialni stroški, v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta za več kot 40 %. Če vzamemo v poštev, da je bila proizvodnja in prodaja dosežena in, da smo ob tako povečanih stroških poslovanja dosegli tak rezultat, lahko rečemo, da smo uspešno poslovali.

USPEŠNOST TOZD V PRVEM POLLETJU LETA 1982

TOZD	Doseženi dohod. na zaposlenega	Doseženi čisti doh. na zaposl.	Dosežena akumul. na zaposlenega	RANG
1	245.444,76	160.909,19	68.461,45	4
2	241.599,92	156.601,53	50.596,46	5
3	214.224,68	146.428,33	40.790,14	6
4	335.180,54	233.237,95	90.902,46	2
5	330.394,33	240.965,91	112.915,31	1
6	304.535,36	173.200,87	71.604,03	3
9	164.075,04	136.841,51	4.262,64	—
DO	258.698,93	174.179,78	59.587,68	—

V primerjavi s preteklim letom, se je rang uspešnosti posameznih TOZD precej spremenil. Kot najuspešnejši TOZD v prvem polletju je TOZD Trgovina, finančno najmanj uspešen pa TOZD proizvodnja oken Jelobor. Zanimivo, da so bili prav TOZD Primarna predelava lesa-senčila, TOZD proizvodnja oken Jelobor in TOZD Gradnja montažnih objektov v preteklem letu najuspešnejši TOZD. Vzroki za tako nagle spremembe so različni. Na TOZD Primarna predelava lesa-senčila je skozi celo prvo polletje bila žagalnica v rekonstrukciji in praktično ni obratovala. Prav tako je prišlo na obratu Predddvor in na obratu Kranj do menjave proizvodnega programa, kar vse je zmanjšalo obseg proizvodnje. Poleg tega pa tudi oskrba z repromateriali ni bila najboljša (plastika). TOZD Proizvodnja oken Jelobor je najbolj povečal proizvodnjo in tudi najbolj presegal plan. Tudi vsi ostali pokazatelji so med najuspešnejšimi pa vendar slab finančni uspeh. Tako nagel padec finančnega rezultata izvira delno iz internih prodajnih cen polizdelkov, pri katerem kritje ni v enakem sorazmerju do TOZD Proizvodnja oken in vrat, seveda največji del pa gre iz povečanih DIS, ki izkazujejo indeks 146, kar je največ od vseh TOZD. TOZD proizvodnja oken in vrat je prav tako med manj uspešnimi TOZD, kar pa je v prvi vrsti vzrok v zelo slabo akumulativnem izvozu vrat, v neispremenjenih prodajnih cenah v tem času, ker pa so se nasprotno DIS povečali z indeksom 124. Še vedno pa je med najuspešnejšimi TOZD Gradnja montažnih objektov, koder precejšen del izvira še iz preteklega leta, vedeti pa je tudi potrebno, da je v letošnjem prvem polletju presegal proizvodnjo in dosegel prodajo, kar pa je tudi vplivalo na dosežene rezultate. Kot je že omenjeno so zelo uspešne obe trgovski TOZD. Precejšen del njihovega uspeha izvira iz popravljenih prodajnih cen v II. kvartalu, prav tako je na TOZD Trgovina presežen plan prodaje in nedoseženi indirektni stroški.

Če primerjamo uspešnost TOZD polletja z istim obdobjem preteklega leta, lahko rečemo, da so rezultati kolikor toliko uspešni, če vendar ravno ne povsod enako. Seveda primerjava z drugim polletjem pa nam ne bi dala realne slike, kar lansko drugo polletje je bilo za Jelovico izjemno. Zanimiv pa je podatek, da je uspešnost cele delovne organizacije v drugem kvartalu po ustvarjeni akumulaciji slabša za 19 %. Vzroki za tako stanje so različni. V drugem četrtletju je imelo na rezultate večji vpliv povečanje cen nekaterih reprodukcijskih materialov in na splošno je poslovanje dražje, kar nam pove predvsem primerjava med DIS 81/82 ter ista primerjava med indirektnimi stroški. Prav tako pa je tudi res, da je proizvodnja v zadnjih dveh mesecih nekoliko padla kar je imelo zopet vpliv na dosežene rezultate.

Na osnovi vseh teh podatkov lahko zaključimo, da je bilo naše gospodarjenje v prvem polletju letošnjega leta, kljub neštetim prisotnim težavam uspešno. Vendar ne smemo mimo ugotovitve, da so se nam rezultati prav v drugem tromesečju zmanjšali. Da je temu tako, ni izključeno iskati vzroke v povečanih stroških poslovanja zaradi stalne rasti cen, temveč moramo vedeti, da je v zadnjih mesecih tudi zraven delni padec fizičnega obsega proizvodnje, to je tistega dela, ki pa le skoraj v celoti zavisi od kolektiva samega. Če se bo tako nadaljevalo, bi lahko v drugem polletju samo zmanjšali našo uspešnost. Zaostreni pogoji gospodarjenja bodo v drugem polletju zahtevali od celotnega kolektiva še neprimerno več argažiranja in to na vseh področjih, če hočemo imeti na kraju leta kolikor toliko primeren rezultat. Še zlasti pa bo potrebno polno argažiranje na sledečih nalogah:

1. Obdržati fizični obseg proizvodnje na planirani ravni

2. Zmanjševati zaloge gotovih izdelkov skozi povspešno prodajo, zlasti skozi lastno trgovsko mrežo. Posebno skrb naj se posveti prodaji montažnih objektov, da bo zagotovljeno polno izkoriščanje proizvodnih kapacitet.

Počitniški dom Jelovice razprodan

Ko je bil lani kupljen za sicer precejšnje denarje počitniški dom Jelovice je bilo v kolektivu precej tistih, ki so bili proti nakupu in tudi kasneje se je o domu razširilo mnenje, da leži v grdem okolju, da plaža ni dobra, da je slaba hrana, nered in tako naprej. Vendar, kot je bilo že tisočkrat ugotovljeno v turizmu, najboljša reklama je ustna reklama tistih, ki so bili v domu. Tisti, ki se lani niso ozirali na pripombe in so bili v Pulju so namreč bili izredno zadovoljni in prek leta so pač o tem govorili z ostalimi. Rezultat? Dom je bil letošnje poletje povsem razprodan in

to vse do 9. septembra. Če dodamo še precej tistih, ki bodo tam po tem datumu potem lahko rečemo, da je že to leto povsem potrjena upravičenost nakupa tega doma. Morda celo več. Prav to zanimanje bi moralo postati vsodbuda, da bi se kupil ali zgradil, sicer manjši, počitniški dom tudi v hribih, v bližini nekega smučišča.

Za vse, ki pa se letos kljub vsemu niste odločili za letovanje v Pulju pa objavljamo sliko pogleda na marino, ki je v neposredni bližini počitniškega doma. Jahte so sicer drage, zato pa pogled ne stane prav nič.

Žaga bo povečala produktivnost

Na slovesnosti v Preddvoru je imel kratek govor tudi glavni direktor Jelovice Leopold Ilvar. Del tega govora tudi objavljamo:

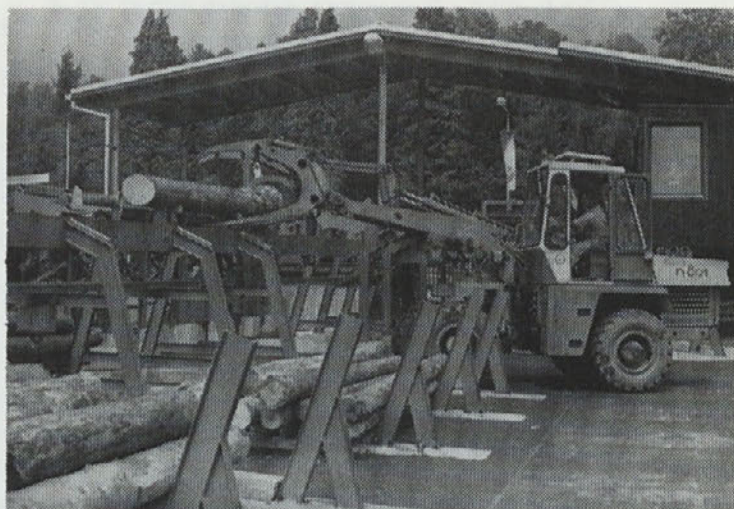
»Smatram za potrebno, da posebej opozorim, da z izgradnjo mehaniziranega hloidišča lesa, naprav za lupljenje lesa in žagalnico, nismo predvidevali bistvenega povečanja predelave oblovine, temveč želimo na ta način le ustrezno povečati predelavo tudi tistih lesnih mas, ki se dosedaj niso ustrezno vrednotile.

Z rekonstrukcijo in modernizacijo primarne predelave lesa, smo skušali in mislim, da smo tudi dosegli, da bolj kot doslej zainteresiramo in v posredni in neposredni obliki tudi stimuliramo neposredne kmečke proizvajalce gozdnih sortimentov, kakor tudi delavce Gozdnega gospodarstva Kranj, ker jim na ta način odpade dokaj naporno in zamudno fizično delo, potrebno za lupljenje lesa. Lupljenje lesa pa se pri prodajni ceni upošteva le z minimalnim zneškom.

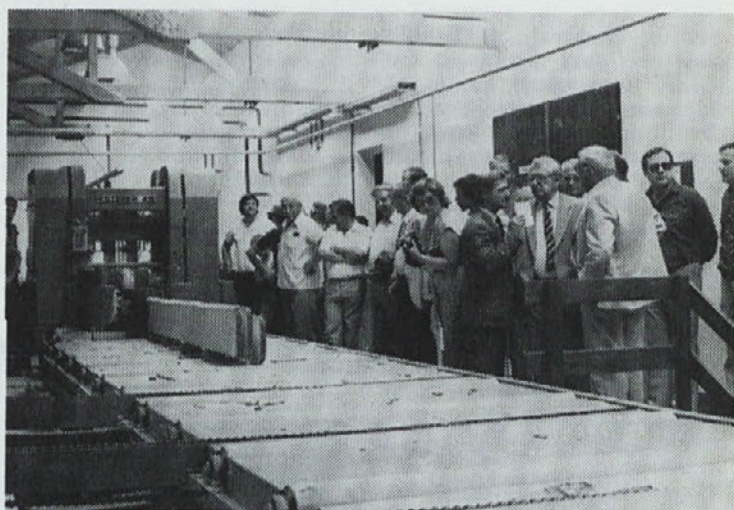
S takim načinom dela, ki ga omogoča posodobitev, želimo tudi zmanjšati interes proizvajalcev gozdnih sortimentov za odliv lesne surovine izven območja Gorenjske.

Opozoriti moram tudi na dejstvo, da bomo v primarni predelavi lesa, bistveno zmanjšali porabo časa za 1 kub. meter razžagane hlodivine in tako zmanjšali stroške na enoto proizvoda.

Take zahteve po sodobnejši proizvodnji, povečani produktivnosti in rentabilnosti poslovanja ter povezovanje in-

Da je cepine resnično zamenjal stroj je videti lepo tudi na posnetku. Hlod, ki je bil olupljen na novem lupilnem stroju namreč s tem motornim dvigalom-viličarjem prenesejo do žagalnice, kjer ga potem razrežejo.

Gostje so si z zanimanjem ogledali sodobno žagalnico, kjer je delovni postopek popolnoma avtomatiziran.

Čeprav je bilo ta dan v kranjski občini več otvoritev je na slovesnost v Preddvor prišlo lepo število gostov, krajanov in delavcev temeljne organizacije. Vse prisotne je pozdravil predsednik delavskega sveta temeljne organizacije Primarna predelava in senčila Anton Zupan.

Posebno priznanje sta doživela delavka Ruža Martič in delavec Franc Stare, saj sta imela to prijetno dolžnost, da sta prerezala trak in s tem slovesno izročila svojemu namenu novo pridobitev v Preddvoru.

teresov med lesno industrijo, gozdnim gospodarstvom ter med neposrednimi kmečkimi proizvajalci, so vsebovane tudi v dokumentih, ki se nanašajo na stabilizacijo gospodarstva. Rezultati takih prizadevanj članov delavcev Jelovice, so vidni na več mestih in le enega od teh mnogih dosežkov proslavljamo tudi danes.

Neposredne koristi od moderniziranega obrata pa bodo imeli tudi krajan Preddvora in okoliških vasi. S sedanjo, še zlasti pa prihodnjo II. fazo izgradnje obrata, se bodo odprle možnosti zaposlovanja mladih delavcev, povečala pa se bo tudi perspektiva za nadaljnji razvoj Preddvora z okolico.

Pri realizaciji investicije rekonstrukcije žagalnice in

izgradnji energetskega centra so sodelovali:

Projektiranje: Biro za lesno industrijo Ljubljana, Projektivno podjetje Kranj.

A) IZVAJALCI DEL:

1. SGP GRADBINEC – gradbena in gradbeno obrtniška dela
2. INŠTALACIJE Škofja Loka – inštalacijska dela
3. RUDNIK MEŽICA – vsa transportna oprema za žagalnico in mehanizirano hloidišče
4. EMO CELJE – silos za žagovino in oprema za kotlovnico
5. ESTERER (Nemčija) – polnojarmenik
6. KOCRUMS CAMBIO (Švedska) – lupilni stroj

B) SKUPNA VREDNOST INVESTICIJE	110.802.000
gradbena dela	64.249.000
domača oprema	
– Rudnik Mežica	20.339.000
domača oprema	
– Emo Celje, Čelik, Bratstvo	8.281.000
uvožena oprema	6.033.000
ostali stroški	
(nakup zemljišča, projekti, nadzor, priprava zemljišča, energ. prispevek, obratna sredstva)	11.900.000

C) VIRI FINANCIRANJA

1. Lastna sredstva	59.044	53%
2. Sovlagatelji	28.500	26%
– Belinka	10.000	
– Helios	9.500	
– Poligalant	4.000	
– Kovinoplastika	5.000	
3. Kredit zavarovalnice TBG	12.000	11%
4. Dobavitelji opreme	11.258	10%
SKUPAJ	110.802	100%

Koliko lahko prinese delavcem sodobna tehnologija pa je moč videti na zadnjih dveh posnetkih. Ko deske zapuste žago se avtomatično razvrstijo po kakovosti in debelini in naloga delavca je le še ta, da kontrolira, če delo poteka brez zastojev.

Kako so delavci v Predddvoru sprejeli novo pridobitev pa najbolje ilustrira uvodni govor, ki ga je imel Anton Zupan, predsednik delavskega sveta temeljne organizacije primarna predelava in senčila Predddvor.

»Tovariši in tovarišice!«

Otvoritev nove žage tu v Predddvoru predstavlja za nas Jelovico in za samo področje Predddvora veliko pridobitev. Ta dan bo dobil v knjigi zgodovine Jelovice in Predddvora vidno mesto. Prazen list v tej knjigi je dolgo čakal na ta dan, ki ga bomo z velikimi črkami zapisali – 30. julij Čakal je nekaj let vendar ne zaman. Velike in dolgotrajne napore smo vložili od prvih investicijskih elaboratov pred šestimi leti pa do danes, ko smo že priča teh rezultatov.

Vseskozi pa nas je vodilo osnovno in edino geslo – cepine zamenjati s strojem. In to nam je tudi uspelo. Hvala vsem, ki ste prišli na to slovesnost in hvala tudi vsem, ki so prispevali, da smo dobili to veliko pridobitev.

JELOVICA

Z lupilnim strojem upravlja samo en delavec. Cepin je moral zamenjati z eno samo ročico in vrsto gumbov, ki vsak za sebe pomeni posebno delovno operacijo. Vse skupaj pa poteka v zaprtem prostoru, kjer muhasta zima pod Karavankami nikomur ne bo mogla več do živoga.

Naš gost – Leopold Čanžek

»Brusilnica je srce lesne tovarne,« nam je že na začetku pogovora dejal Leopold Čanžek, gost tokratne številke glasila Jelovice. Z veseljem ga je bilo opazovati pri njegovem delu, v čisti delavnici, kjer so stroji skoraj neslišno ostrili najrazličnejše nože in rezila. Med njimi pa je ves mladeniški tekal Čanžek, ki je bil ta dan sam v delavnici in ker so v proizvodnji rabili nože in rezila je pač delal kar sam. Le kdo bi mu sodil, da bo že letos odšel v pokoj.

Ne samo da se leta pri njem ne poznajo, temveč je še vedno poln energije. Pa vendar je že 1948 začel delati v Jelovici in vse do danes ji je ostal zvest. Le ena manjša prekinitev je bila vmes, ko je bil za dobro leto dni preko ZAMTESA poslan v Gvinejo v Afriko, kjer je delal kot brusilec v tamkajšnji lesni tovarni in učil tudi domačine tega dela. Pravi, da je bilo tam sicer dobro, ker je lepo zaslužil, toda preveč naporno. Rad je namreč vselej delal v Jelovici in tako je tudi sedaj.

In kje izvira ta njegova ljubezen do dela v Jelovici? Pravi, da predvsem iz časov, ko so dobesedno na rokah gradili novo Jelovico, ko nikdar niso premišljevali ali bi ali ne bi delali tudi popoldne, ko je bilo veliko fizičnega dela za težkimi stroji. Takrat se je kovalo tudi tovarništvo, ki ga sedaj v Jelovici ni več. Pravi, da tudi žene delavke niso prav nič zaostajale za njimi. Vendar so prav one od tega napornega dela imele več slabega kot dobrega. Večina jih je namreč morala v invalidsko upokojitve, saj je bilo prekladanje težkih tovorov le preveč naporno.

Čanžek je v tistih prvih letih delal kot tesar, vmes je bil tudi na proizvodnji heraklita, se zopet vrnil v tesarsko delavnico, že 1955. leta pa je postal brusilec in temu poklicu je ostal zvest vse do današnjega dne. Naredil je vse potrebne šole in kot kvalificiran brusilec z dolgoletno prakso je nedvomno lahko dober učitelj mladim. Imajo v delavnici tri vajence (kot so jim rekli včasih), zanje pa pravi, da so kar pridni fantje. Pravi celo, da kar ne sódijo med to sedanjo generacijo, ki jo skoraj nič ne briga kaj se dogaja v tovarni, ko takoj po delu beži domov in jim ni za nobeno stvar več. Včasih smo se po končanem delu kam odpeljali in se zabavali da je bilo veselje. Potem smo tudi pri delu znali »skup potegniti«.

Sedaj pa tega kot z žalostjo ugotavlja ni več. Malo je sicer nostalgije v njegovem glasu, pa vendar hote ali ne hote takoj priznava, da so sedaj le drugačni časi, in udarništa verjetno ne bo več moč priklicati nazaj. Drugače pa je Leopold še vedno izredno aktiven tudi v svojem prostem času. Predvsem ga v Jelovici poznajo kot dobrega gasilca. Je prvi strojnik in nekaj časa je bil celo med najboljšimi aktivnimi, saj je stanoval nad gasilskim domom, ki je stal skoraj sredi tovarne. Tako je odkril celo tri požare, ki se prav po njegovi zaslugi niso razrastle v katastrofalne.

Skratka. Je eden tistih delavcev Jelovice, ki bi bili pripravljeni njen oranžni znak nositi tudi 24 ur. Takih pa je vedno manj. Predvsem tistih, ki so v Jelovici vse od njene ustanovitve. Na mladih je torej sedaj, da tradicijo, ki so jo prejšnje generacije tako rade gojile in katere člen je bil tudi Čanžek, tisto namreč, da je kolektivu treba pripadati z vsem srcem; gojijo naprej. To pa je tudi njegova največja želja.

j. čadež

Kako je z naložbami

Na področju investicij so naloge realizirane le delno. Razlog so izredno velike težave. Poznano je, da so že v l. 1981 pristojni zvezni in republiški organi sprejeli ukrep, s katerim so bistveno omejene možnosti investicijskih vlaganj. Prednost pred vsemi drugimi imajo investicije z realizacijo katerih bo bistveno povečan izvoz, zlasti na

konvertibilno področje, investicije za pridobitev novih energetskih virov, ter investicije v agrarno živilski kompleks. Jelovica je uspela realizirati (ali so v zaključni fazi) naslednje investicije:

- kompleks primarne predelave v Preddvoru.

- nabavljena je bila oprema iz uvoza za potrebe vseh TOZD v vrednosti ca. 40 mi-

lijonov dinarjev. Izvršene so bile tudi nekatere druge investicije, v skupni vrednosti ca. 20 milijonov dinarjev.

Še v tem letu naj bi bile uresničene naslednje investicije:

- proizvodno skladiščni objekt

- dodatna oprema iz uvoza in oprema od domačih proizvajalcev za potrebe vseh TOZD

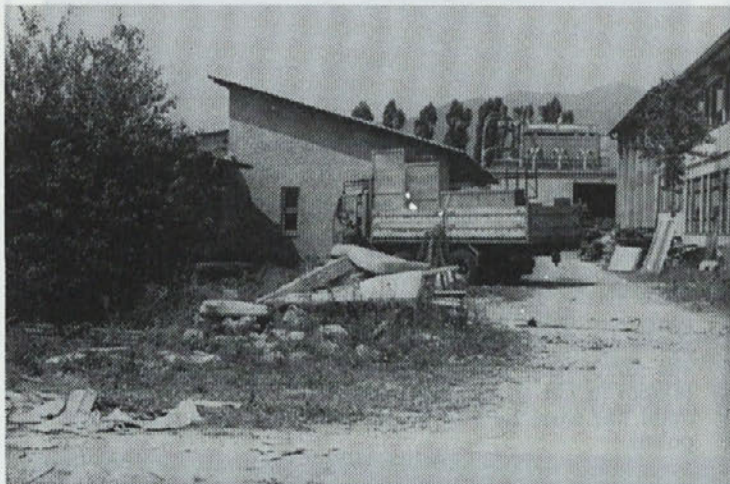
- izdelava tehnološkega projekta za modernizacijo in rekonstrukcijo proizvodnje vrt v TOZD-u 2

- tehnološki in izvedbeni projekt za objekt, ki bo služil za namene organiziranja inženiringa, avtomatske obdelave podatkov z računskim centrom, za splošno in zobno ambulanto, za družbeno prehrano, za potrebe garažiranja avtomobilov, itd.

- tehnološki in izvedbeni projekt za rekonstrukcijo in modernizacijo žage Sovodenj

- tehnološki in izvedbeni projekt za rekonstrukcijo in modernizacijo žage v Cerkljah

- druge, s planom predvidene investicije, v skupni vrednosti ca. 150 milijonov dinarjev.

Marsikdo je verjetno že dejal zakaj se sploh gradi v Škofji Loki novo skladišče. Mar bi se gradilo na kakšnem proizvodnem obratu. Vendar verjemite, da je gradnja še kako upravičena. Polna dvorišča lepih oken, ki so na milost in nemilost prepuščena vsakemu vremenu ter nekdanj barake za katerimi je bilo vse polno nesnage sta dva najbolj tehtna povoda za upravičenost gradnje. Sicer pa so o tem dovolj zgovorne slike.

6 JELOVICA

Brez združevanja denarja ne gre

Z namenom, da bi trajno zagotovili vire za surovine ter zagotovili in ustvarili pogoje za stalni izvoz, je bilo sklenjenih več Samoupravnih sporazumov, za sprejem nekaterih pa so dogovarjanja v teku. Do sedaj so bili za te namene sklenjeni naslednji samoupravni sporazumi:

- Slovenijales, Gradis, Jelovica, Brest, LIP Bled - za bazo IRAK

- SMELT, Slovenijales, Gradis, Jelovica, za skupno ponudbo tovarne hiš

- LIK Kočevje - združevanje sredstev za preskrbo surovin

- Vrbanja, Kotor Varoš - združevanje sredstev za zagotovitev surovin

- Šipad RO Jahorina - združevanje sredstev za zagotovitev surovin

- Šipad - RO Jahorina - za skupne ponudbe in nastop v tujini

- LIK Kočevje za MELES - preskrba s surovino listavcev

- GG Kočevje - za združevanje sredstev - drobna linija Dobrepolje

Kam bo Jelovica poskušala izvažati?

- Stanovanjsko naselje za potrebe P 202 D v Iraku, ca. 20.000 kv. m

- SCT - Slovenijales, stanovanjsko naselje za KOL 6 ca. 15.000 kv. m

- Objekti SCT + IMP - objekti za bazo v Iraku - ca. 2.000 m. m

- Slovenijales s članicami - objekti za bazo v Iraku, ca. 2000 kv. m

- GIPOSS - Pionir, naselje okna in vrata v Alžiru

- Primorje Rijeka za okna in vrata za P 1100 v Iraku

- Ostali kupci v Iraku, Alžir, Egipt, SSSR, itd.

- V izdelavi je ponudba za izgradnjo tovarne montažnih hiš za iraškega naročnika. Kapaciteta tovarne 2.000 objektov letno.

Kakšna je situacija pri realizaciji izvoza na zunanje, zlasti konvertibilne trge, bom skušal podati kratko obrazložitev.

Dan Jelovice

Vse je kazalo, da letos ne bo Dneva Jelovice. Pa je nazadnje kar na hitro prišlo do odločitve da bo. Morda se je marsikomu zdelo čudno, da je sploh bil organiziran, vendar lahko rečemo ne zamenjaj in ne brez vzroka. Ker ne bi radi sami dajali sodbe je najbolje, da objavimo tisti del govora glavnega direktorja Leopolda Ilovčarja v katerem je spregovoril prav o pomenu Dneva Jelovice. Ker je bilo bolj slabo ozvočenje bo marsikateri izmed vas, ki ste tudi bili v dvorani, njegove besede sploh prvič slišali.

Srečanje ob Dnevu Jelovice je bilo tokrat v »gosteh« v jedilnici Gradisa TOZD LIO Škofja Loka. Tamkajšnja jedilnica je namreč izredno velika in kar se da primerna za takšne prireditve. Slavnostni govornik je bil glavni direktor, katerega besede pa so se našalost zaradi bolj slabega ozvočenja slišale le v prvih vrstah.

Spoštovane tovarišice in tovariši, dragi gostje!

Srečanje članov kolektiva Jelovice nima samo namena, da proslavimo ta dan, temveč se ob tej priliki pogovorimo o problemih in nalogah, ki so pred nami. Pri organiziranju tega srečanja članov vseh TOZD, združenih v delovno organizacijo Jelovica, so bile dane tudi nekatere pripombe, češ, da so taka srečanja že preživela stvar in v trenutni gospodarski in politični situaciji neprimerna in tudi nepotrebna.

Jaz osebno nisem takega prepričanja, kar bi skupaj utemeljili z naslednjim: Srečanje nas vseh ima namen, da se medsebojno bolje spoznamo, da izmenjamo misli o problemih in nalogah, da se medsebojno informiramo o vseh stvareh, ki nas zanimajo, da krepimo na tak način medsebojne odnose med vsemi zaposlenimi, med TOZD v sestavi delovne organizacije Jelovica in med delovnimi organizacijami v sestavi SOZD GLG, itd.

To je priložnost tudi za dogovarjanje in sporazumevanje o večjih in manjših spornih vprašanjih in ne nazadnje tudi, da pozabimo na vsakodnevne skrbi in se v prijetnem razpoloženju zabavamo in poveselimo. Sredstva, porabljena v ta namen, ki so minimalna, so prav gotovo dobra naložba.

Jedilnica je bila nabito polna. Tudi to je dokaz, da so srečanja potrebna, da si jih delavci Jelovice želijo.

JELOVICA

Prejeli smo

Dostavljamo vam fotografije poslovnice Stara Pazova, novoizgradjeni objekt i stari objekt. Verujemo da čete u jednom od brojeva naših novina naći i koju fotografiju poslovnice Stara Pazova, da se upoznaju radnici »Jelovice« šta je sve uradjeno u poslednjih osam godina od postojanja poslovnice. Svi ostali podaci o prometu i na predovanju poslovnice za vreme svoga postojanja su vam svim poznati. Smatram da više puta treba, da se u našim novinama spominje ime poslovnice koje nisu baš zastupljene, jer ima i lepih stvari i primera da se piše o poslovnica. Zaposlenim u poslovnica bi dalo nove snage i podstreka za još bolji rad, jer nisu samo problemi u poslovnica kako se može često čuti.

Verujemo, da nam čete ustupiti malo prostora u našim novinama i spomenuti ime poslovnice Stara Pazova koja je vodeća u prometu dosada.

Drugarski Vas pozdravljamo.

Sodelavcem iz poslovalnice Stara Pazova se iskreno zahvaljujemo za poslane fotografije. Z veseljem jih objavljamo, kar bomo storili tudi če nam jih boste poslali tudi ostali iz drugih poslovalnic. Prav tako bi želeli, da bi kaj več napisali o vašem delu, saj smo pač precej stran od vas in vaše delo, težave in vse ostalo bolj slabo poznamo. Ker ravno radi ne potujemo bo verjetno to še naprej oblika sodelovanja. Menimo da to ni prav, da so vsi članki v glasilu le iz matične tovarne, obljubljam tudi, da bo v prihodnje dru-

gače. Do takrat pa nam priskočite na pomoč z vašimi pismi.

Uredništvo

**Dopisujte
v glasilo**

Milanski sejem strojev in naprav za obdelavo lesa

Obiski raznih sejmov strojev in opreme, kot tudi izdelkov so potrebni zato, ker je to najlažja in najcenejša pot, da ugotovimo, kje smo s tehniko, tehnologijo, kvaliteto in tudi s produktivnostjo. Večkrat je slišati opazke, da je ta ali oni zopet odšel na »izlet«, ko je odšel na določeno razstavo. Res je, da si človek ob taki priliki ogleda še kaj drugega, kot sejem, vendar pa običajno v Jelovici namenimo za tak obisk zelo malo časa in predstavljamo ogled sejma navadno precejšen napor, če nekdo hoče s sejma kaj odnesti. Kot primer naj na kratko opišem obisk sejma strojev in strojne opreme v Milanu, katerega si je ogledalo 8 predstavnikov iz vrst DIT »Jelovica«. Na sejem se je šlo z dvema osebnima avtomobiloma ob treh zjutraj s povratkom ob 1.00 naslednji dan. Pot v Milano in nazaj je dolga ca. 1100 km, kar pomeni cca. 12 ur vožnje. Za ogled sejma je bilo časa 6 ur, kar pomeni 18 ur dolg »šiht«.

Na sejmu je razstavljalo 700 razstavljalcev iz evropskih in izven evropskih držav v 8 paviljonih na čisti razstavi površini 52000 kv. m. Možno je bilo videti tako tehnologijo gozdarstva, primarne in sekundarne predelave lesa, površinske linije, cele tovarne plošče, briketov, odsesovanje, ogrevanje itd. Da si nekdo tak sejem kolikor toliko ogleda, mora prehoditi kakih 10 km, kar predstavlja 2 uri hitre hoje in bore malo ostane za bolj natančne ogleda.

Kot sem torej omenil v začetku ni to preveč podobno izletu, korist pa je lahko zelo velika posebno v razmerah, ko bomo morali loviti korak s svetovno tehnologijo ob zmanjšani uvozu strojev. Ni rečeno, da je prav nakup stroja ali naprave opravičilo, da se sejem obišče, ampak je mnogo cenejše, če se določena rešitev, prinesena iz sejma, naredi doma v lastni režiji.

Na sejmu so prevladovali v glavnem klasični stroji za obdelavo lesa, na katerih pa so opazne razne dopolnitve in izboljšave. Bilo je precej novosti pri postrojih za izdelavo raznih palet, strojih za embaliranje, špalanje, briketiranje, površinska obdelava, kot tudi razžagovanje moralov. Vidna so prizadevanja okoli hitrejše montaže okovja in vtapljanje istega. Prav tako je napredek pri odpravljanju fizičnega napore v žagalnicah in sploh pri manipulaciji žaganega lesa. Prikazana so bila tudi celotna postrojenja hrupnejših strojev v posebnih komorah. Velik premik je viden tudi pri izkoriščanju lesnih odpadkov za pridobivanje energije, kot tudi okoli kurilnih naprav na trda goriva, ter naprav pri briketiranju odpadkov.

Nadalje so bili prava paša za oči razni kombinirani stroji, katerih je bilo na stotine kot tudi pravi arzenal sodobnih rezil, za katera je pri nas prava suša.

Ob koncu naj omenim, da je ogled takega in podobnega sejma koristen vsaj v toliko, da ljudi spodbudi k razmišljanju, kako priti do takih naprav, katerih izdelava pa zopet ni tako zahtevna, da jih ne bi mogli izdelati. Mislim, da bi v bodoče kazalo napotiti na take sejme predvsem tiste ljudi, ki se bavijo s konstruiranjem sredstev za delo in tudi z izdelavo, kajti če nekdo vidi, kako je kaj narejeno, bo našel tudi postopek za izdelavo.

Obveza vsakega, ki gre službeno na sejem pa je, da stvari posreduje naprej in po možnosti vključiti v naše proizvodne procese seveda tiste, ki so za to primerni.

Anton KUŽNIK

Inovatorji na delo?

UO DIT Jelovica je na obeh sejah v letošnjem letu razpravljala med drugim tudi, kako poživiti inovacijsko dejavnost in razširiti krog inovatorjev.

Ugotavlja se, da je glede na prejšnja leta na tem področju rahlo zatišje, kar pa lahko imenujemo tudi stagnacija. To pa sploh ne pomeni, da problemov, ki bi jih bilo potrebno prav z raznimi tehničnimi ukrepi odpraviti ni, ampak je vzrok temu enkrat nepoznavanje problemov, drugič pa trnova pot realizacije določene rešitve, ki je povezana s predhodnimi deli in stroški.

S strani DIT, bodo ti problemi ponovno izpostavljeni in trudili se bomo, da ne bo ostalo le na papirju.

V bodoče bo UO DIT v glasilu poizkušal redno objavljati nerešene ali slabo rešene delovne in tehnološke postopke, s čimer bo dana možnost širšemu krogu ljudi, da sodelujejo pri razreševanju. Trenutno so

slabo ali nezadovoljivo rešeni v DO naslednji problemi:

1. Površinska obdelava letov vhodnih in garažnih vrat ter potapljanje
 2. Steklenje oken (termoton, Gorenja vas)
 3. Utapljanje okovja (TOZD-2 in TOZD-3)
 4. Notranji transport (vsi TOZD)
 5. Montaža robnih zapir (TOZD-2 in TOZD-3)
 6. Embaliranje (kjer nastopa)
 7. Lepljenje podsestavov (TOZD-2 in 3)
 8. Impregnacija slepih podbojev (TOZD-1)
 9. Skladiščenje žaganega lesa
 10. Poenotenje postopkov dela med TOZD
- Gotovo je, da je podobnih problemov še več in bi bilo zaželeno, da tisti, ki se z njimi ubadajo in ne najdejo prave rešitve, dajo to v pretres še ostalim, ker pogovor, »več glav več ve« prav gotovo drži.

Anton Kužnik

Strokovni ogled naselij montažnih hiš v Italiji

Verjetno ni delavca v Jelovici, ki ne bi poznal vsaj osnovnih podatkov o velikem gradbišču v Campaniji v Italiji, kjer sta Jelovica in Gradis v lanskem in delno še v letošnjem letu postavila v enajstih občinah naselja montažnih hiš za prebivalce, ki so ob lanskem potresu ostali brez strehe nad glavo.

Teh podatkov torej ne bi še enkrat ponavljal, ampak bo verjetno bolj zanimivo seznaniti se z ugotovitvami in izkušnjami, katere smo dobili v Italiji.

S takim namenom je bila tudi organizirana strokovna

ekskurzija za nekatere delavce Jelovice in Gradisa, za ljudi, ki so s poslom v Italiji imeli največ opravka.

Ker je bil kot vodja ekskurzije določen Dragan Dodič, ki je bil vodja gradbišča v Italiji, smo se lahko iz prve roke seznanili s tehničnimi, kadrovskimi in organizacijskimi problemi, s katerimi se je montaža v Italiji ukvarjala. Dobili smo tudi popolno predstavo o tem velikem projektu, saj so naselja sorazmerno velika, raztresena po pokrajini v dolžini 200 km, vmes pa je še 580 posameznih hiš.

Prvi dan smo preko Gorice, Padove, Bologne in Firenz pri-

Inteligentni
test

Ker je še vedno poletje si pač nekateri odpočijejo tudi možgane. Zato bo tale inteligentni test kar prav, da bodo lahko spet začeli misliti na vso moč. Ne glejte pravih odgovorov, ki so na naslednji strani, temveč poskušajte na vse odgovoriti brez goljufije. Dve napaki in manj je za odlično, štiri za prav dobro, nižjih ocen pa tudi v sodobni šoli ne poznajo več.

INTELIGENČNI TEST

1. Če greste spat ob 8. uri in navijete budilko za ob devetih zjutraj, koliko časa boste spali?
2. Ali obstaja 29. november v Angliji?
3. Če imate v škatlici samo eno vžgalico in stopite v temno sobo v kateri so: karbidna luč, luč na oglje in peč na drva, kaj boste najprej prižgali?
4. Nekateri meseci v letu imajo 30 dni, drugi 31. Koliko mesecev ima 28 dni?
5. Zdravnik vam da tri tablete. Vsake pol ure morate vzeti eno. Koliko časa jih boste jemali?
6. Kaj piše na robu bankovca za 50 par?
7. Delite 30 s polovico in prištejete 10. Koliko boste dobili?
8. Neki arheolog pravi, da je našel cekin z letnikom 46 pred Kristusovim rojstvom. Ali mu verjamete?
9. Po koliko živali je Mojzes vzel na svojo barko (vrste živali)?
10. Neki kmet je imel 127 ovac. Vse razen šestih so umrle. Koliko je ostalo živih?
11. Ali je dovoljeno, da se v SZ poroči neki moški s sestro svoje vdove?
12. Ali se lahko človek, ki živi severno od New Yorka, pokoplje zahodno od Missisipija?
13. Ti si moj sin, jaz pa nisem tvoj oče. Kdo je to rekel?
14. Ali nočni čuvaj lahko dobi pokojnino, če umre podnevi?
15. Jugoslovansko letalo strmoglavi na Jugoslovansko-albanski meji. Kje bodo pokopali preživele?
16. Koliko rojstnih dni ima vsak človek?
17. Soba ima štiri kote. V vsakem kotu sedi maček. Pred vsakim mačkom so trije mački. Na repu vsakega mačka pa sedi maček. Koliko mačk je v sobi?

speli v Rim. V Rimu smo prespali, zjutraj pa je bil že na programu ogled gradbišč. Preko Avelina smo prispeli v Salzo Arpino in Sorbo Serpico, ki ležita na nadmorski višini cca. 700 m.

Opazili smo, da so porušena mesta in pa nove lokacije vse zgrajene na težko dostopnih mestih, tako da so monterji morali ogromno materiala znositi praktično na rokah in deloma s traktorji, ker nekatere naselja s kamioni sploh niso dostopna. To velja tudi za lokacije Capuzi, Vignole, Piannele in Inguni, katere smo si prvi dan ogledali. Prenočili smo v Contursii, naslednji dan pa smo si ogledali Calitri, kjer je postavljeno 120 naših hiš, poleg teh pa še 130 švicarskih in nemških. Po razgovorih z vseljenimi strankami smo ugotovili, da so zelo zadovoljni z našimi objekti. Ta dan smo videli še naselja Guardia, Lioni, Conzo, San Mauro, Calibrito, Braillo, Qualeto, Olivetto Citra ter najbolj oddaljeno gradbišče Salvitelle,

kjer stoji tudi 5000 kv. m Marlesovih hiš. V Conzi smo si ogledali deponijo preostalega materiala, ki je vzorno zložen, sortiran in pokrit, tako da so vsa gradbišča vzorno pospravljena in urejena. V tem oziru se jim lahko skrje marsikatero domače gradbišče.

Zvečer, ko smo v hotelu malo uredili vtise z napornega dne, smo spoznali, da je bilo delo resnično zelo obsežno in hitro opravljeno.

Nekatere ugotovitve:

Dogajalo se je, da so kamioni vozili na napačna gradbišča in ob nepravem času (ponavadi prepozno). Temu problemu, ki je na tako velikih gradbiščih seveda povsod bolj ali manj prisoten, bi se v veliki meri izognili tako, da bi v Jelovici ali Gradisu postavili koordinatorja, ki bi usklajeval proizvodnjo, odpremo in montažo.

Tudi tehnične oziroma konstrukcijske pomanjkljivosti so prisotne na naših objektih. Ugotovili smo, da smo zaradi slabega poznavanja okolja projektirali preozek kapni in

čelni napušč. Prav tako napušči ne bi smeli biti izdelani z regami, ker se je dogajalo, da so se zaradi močnega vetra odkrivale strehe, kar je seveda povzročalo dodatne stroške. Nekateri stanovalci so si sedaj kar sami zaprli rege z različnimi letvami, kar sigurno ne prispeva k lepšemu izgledu hiše. Okna in vhodna vrata nimajo na fasadi nikakršnih zaključnih letev, kar negativno učinkuje tako v estetskem kot tudi v praktičnem pogledu. Tako je bilo potrebno večino stavbnega pohištva silikonizirati (fuga med salonitom in st. pohištvo). Tudi Alu-odkapniki so preozki, nekateri pa tudi nepravilno montirani. Notranja vrata se krivijo. Iz estetskega in funkcionalnega vidi-

ka bi moral biti pred vhodnimi vrati nadstrešek.

Velik del naštetih pomanjkljivosti izvira seveda iz kalkulacije, precej bi pa bi se dalo z minimalnimi stroški izboljšati.

V dveh dneh smo torej praktično videli vsa gradbišča, tako gradbišča investitorja Ars et Labor (15.000 kv. m), kot tudi vsa gradbišča na katerih je bil investitor DEPI Construzioni (81.000 kv. m).

Na koncu smo tako »Gradi-sovci« kot mi spoznali, da skupno lahko brez nekega »obsednega stanja« obvladamo taka ali celo večja gradbišča in to tako v proizvodnji kot tudi na montaži.

Miro Peternel

Mladinski izlet na Dolenjsko

V soboto, dne 19/6-1982 smo se mladinci Jelovice končno odpravili na naš že dolgo zaželeni in težko pričakovani izlet. Prijavilo se je sicer 48 mladincev, vendar nas je prišlo na izlet le 36. Ostali so se najverjetneje prestrašili dežja. Na nas, ki smo se odločili, da na izlet gremo, pa dež sploh ni vplival, saj smo bili že na začetni postaji najboljše volje. Iz Škofje Loke smo se odpeljali ob 7.10, pobrali še dva mladince na Trati in v Retečah, in se »resno« podali na pot.

Dobre volje nam ni manjkalo, s seboj smo vzeli harmoniko, dva kasetofona in še krasnega šoferja, ki je tudi sam veliko prispeval k veselemu vzdušju na poti.

Naš prvi »ta zaresni« postanek je bil na Muljavi, rojstnem kraju pisatelja Josipa Jurčiča. Bili smo pol ure prezgodnji (muzej odprejo šele ob devetih, mi pa smo prispeli že ob pol devetih), vendar nam je prijazna gospodinja odklenila muzej in rojstno hišo, tako da nam le ni bilo treba stati na dežju. Ogledali smo si muzej in s precej večjim zanimanjem Jurčičevo rojstno hišo. Nekateri smo si želeli ogledati tudi klet, vendar nam je gospodinja zadrževala, da so sodi že od Krjavljevih časov prazni, zato smo to našo namero opustili. Ko smo tako dodobra pretaknili vse kote v hiši, smo se odpravili proti avtobusu, vendar sta nas premagali lakota in žeja, tako da smo se spotoma ustavili še v tamkajšnji gostilni, kjer smo »obnovili« naše moči.

Naš naslednji cilj so bili izviri reke Krke, vendar smo se glede na vremensko stanje odločili, da se ne bomo podali v »neznano«, t. j. v tveganje, da se vrnemo blatni in premočeni.

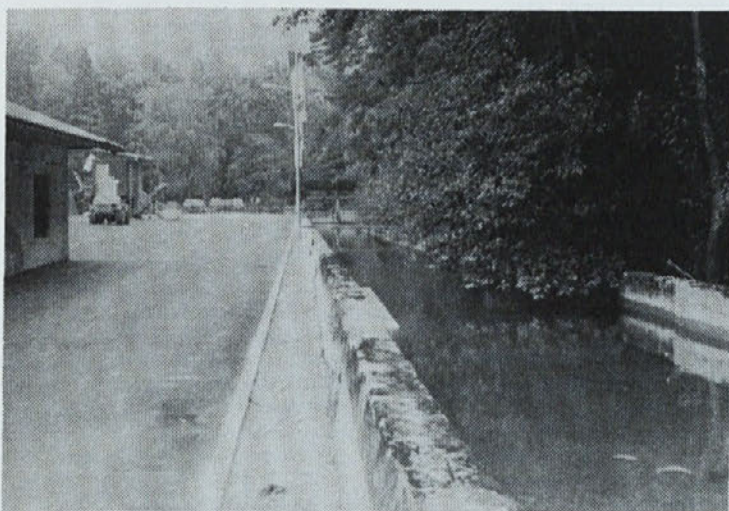
Tako smo se odpravili naprej proti Kostanjevici. Med potjo nas je s kasete

zabaval Vinko Šimek-Štraufciger, ki smo ga kasneje videli v živo pred gasilskim domom, mimo katerega smo se peljali, ko se je ravno pripravljal na svoje »šraufanje« na veselici. Seveda tudi naš harmonikar ni nič lenaril in je neutrudno raztegoval svoj meh. V Kostanjevici smo se odločili, da si ogledamo tamkajšnjo galerijo in »Formo vivo«. Vendar smo se podrobnejšemu ogledu lesenih skulptur odrekli, saj smo si ogledali Galerijo »Božidarja Jakca«, ki je pritegnila našo pozornost, saj so bila razstavljena dela nadvse zanimiva.

Po ogledu smo se že dobobra »izčrpani« odpeljali proti Čatežu, kjer smo v motelu imeli kosilo. Nato pa smo se odločili, da se kljub dežju gremo namakat v Čateške toplice. Najprej smo seveda šli v bazen s toplo vodo (38 stopinj), da smo se pošteno ogreli, ko pa nam je postalo vroče smo se shladili v bazenu s hladno vodo (27 stopinj). Nekateri so bili bolj navdušeni za kegljanje in so se kmalu odpravili iz bazena na kegljišče. Voda, posebno še topla, nas je precej hitro utrudila, tako da smo se uro pred napovedanim odhodom zbrali ob bazenu in se odpravili proti domu. Voda pa nam je pobrala tudi precej moči in tako smo sklenili, da se ob poti ustavimo na večerji. Ustavili smo se v gostišču »Zlata kaplja« v Mokronogu, zasedli sobo za posebne goste, v kateri je bil pred leti gost tudi tov. TITO, in dobili večerjo v obliki zelo okusnega narezka, ki ga je v hipu zmanjkalo. Po večerji smo še malo zaplesali, kmalu pa smo se prav zares odpravili domov.

Vsem, ki se izleta niste udeležili: ne pozabite se prijaviti na naslednjega — ne bo vam žal!

Danica MIKLAVČIČ

Moderna žaga v Predddvoru je dokončno pomenila konec tudi za uporabo vodnih energetskih virov. Vsaj kaže tako, saj v nobenem od načrtov ni govora o izkoriščanju tega bogatega vodnega zajetja, ki je tudi na našem posnetku. Vprašamo pa se, če je prav tako? Iz meseca v mesec dražji energetski viri, ki na izdelek predstavljajo vse več, kar kličejo tudi po izkoriščanju tudi te najcenejše energije. Lastna hidroelektrarna je morebiti najmanj kar bi lahko izkoristili. Predvsem pa ne gre pozabiti, da za naložbe v izkoriščanje energetskih virov banke ne omejujejo denarja. Nasprotno. Celo vspodbujajo take naložbe.

Vzpon na Hochalmspitze

Drugo soboto v mesecu juliju se je nekaj po polnoči zbrala na parkirnem prostoru Jelovice mala družina planincev. Za ta dan je planinska sekcija Jelovice organizirala vzpon na 3360 m visoki Hochalmspitze v Avstriji. Na pot se je odpravila skupina osmih planincev. Za dobro polovico udeležencev je bil to dosedaj najvišji vrh na katerega se odpravljajo.

Po opravljenih obveznostih na državni meji je celotna družba prav kmalu trdno zaspala. Večina se je hotela dodobra spočiti in naspati, kajti vsi smo se zavedali resnosti vzpona. Sicer precej dolga in ponoči dolgočasna vožnja je zato zelo hitro minila. Tako smo ob zdanitvi prispeli do izhodišča našega vzpona v dolini Malte. Brez obotavljanja smo se obložili z nahrbtniki in ostalo opremo, ter takoj odrinili na pot. Približno dve uri smo hodili po cesti, ki nas je vodila prav do gozdne meje. Precej dolgočasno hojo po cesti je prekinilo zajetje vode, ki smo si ga spotoma ogledali. Velika količina strmo padajoče vode je napravila vtis na celotno skupino.

Pot nas je dalje vodila proti Beljaški koči na višini 2194 m. Na tem delu poti smo okoli sebe že lahko opazovali posamezne planinske vrhove visoko okoli 3000 m. Naš končni cilj še ni bil viden, kar je dalo slutiti, da bo pot še dolga in naporna. Do omenjene kočice smo prispeli po približno treh urah hoje. Po krajšem počitku smo nadaljevali s hojo proti ledeniku. Hodili smo po strmeh skalnatih svetih.

Zadnji krepki del vzpona nas je pot večji del vodila po snežišču oziroma ledeniku. Zaradi precejšnjega števila razpok smo morali pot po ledeniku pazljivo izbirati. Ta-

ko je bila hoja po snežišču daljša pa tudi zahtevnejša, kot je sprva izgledalo. Zaradi močnega sonca in snega smo vsi že težko čakali hoje po skalah. Pot nas je dalje vodila po ozkem grebenu, kjer je bil glavna ovira pri hoji močan veter, zaradi katerega smo morali biti precej pazljivi. Malo pod vrhom smo naleteli še na krajše strmo snežišče. To pa je bila tudi zadnja vzpetina na naši poti do vrha.

Okoli poldneva smo po skoraj osemurni hoji prispeli na vrh 3360 m visokega Hochalmspitze. Vsi, brez izjeme, željni počitka po napornem vzponu smo poiskali zavetje. Večina je priznala, da je bil vzpon zahteven pa tudi dovolj naporen. Lepo vreme nam je tudi z vrha omogočilo lep pogled na svet okoli nas. Potem, ko smo dodobra izpraznili nahrbtnike s hrano in pijačo, smo napravili še nekaj skupinskih posnetkov za spomin z vrha.

Za sestop smo izbrali drugo navidez nekoliko krajšo pot po ledeniku. Vendar smo tudi tu naleteli na razpoke, zaradi katerih se je zamišljena pot nekoliko podaljšala. Večji del poti pri sestopu pa je bil isti kot pri vzponu. Srečno smo prispeli z ledenika in se takoj spustili do Beljaške kočice. Po opravljenem vzponu in delu sestopa smo si le lahko privoščili nekoliko daljši počitek. Po okrepčitvi v koči smo se prijetno presenečeni nad prijaznostjo oskrbnika in polni vtisov z gore odpravili v dolino.

Tako je počasi mineval dan, ki bo vsakemu udeležencu ostal dolgo v prijetnem spominu. Upam da ni pretirano, če ob koncu navedem mnenje enega od udeležencev tega vzpona, ki pravi: Vtisi z gore so mogočni. L. KRŽIŠNIK

In kako naprej v Predvdoru?

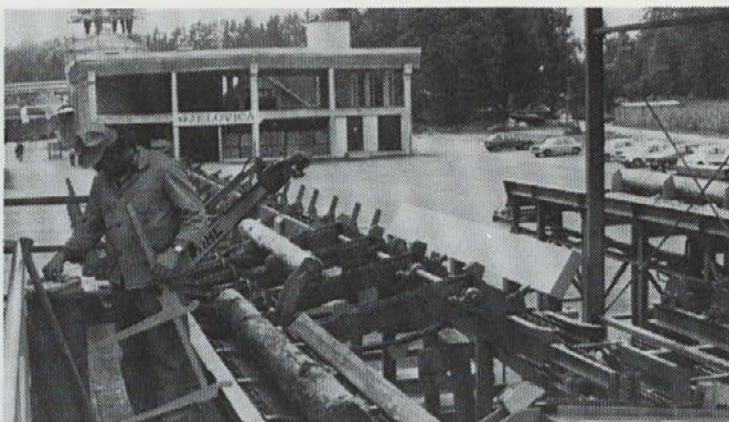
Po zaključenem tehnološkem procesu primarne predelave lesa od hloda do žaganega lesa, je v nadaljevanju predvidena investicija v sušilnico lesa in končna usposobitev energetskega centra. To pa pomeni izdelava kotlovnice, vzdrževalnega servisa in obrata družbene prehrane ter izgradnja infrastrukture, vključno s čistilno napravo.

OCENA STROŠKOV:

Energetski center	14.970.000
Sušilnice	14.054.000
Energetska povezava	2.268.000
Zunanja ureditev	3.200.000
Obrat družbene prehrane	2.800.000
Kanalizacija II. faza, čist. naprava	4.363.000
SKUPAJ	41.655.000

Po sprejetem zazidalnem načrtu TOZD Primarna predelava lesa – senčila in Obratu Predvdor, je z ukinitev obrata v Kranju, predvidena izgradnja proizvodne hale, površine 6.720 kv. m, v katero se bodo preselile dejavnosti iz zastarelih in neprimer- nih objektov in iz obrata v Predvdoru in tudi iz obrata v Kranju.

Ta delovni dosežek pa ne pomeni le pravice delavcev do lažjega in lažjega dela temveč predvsem obveznost, da bodo vložena sredstva tudi v celoti opravičila svoj namen. Predvsem se moral kolektiv v Predvdoru zavzemati za povečanje produktivnosti ter pri tem koristiti vsa razpoložljiva sredstva s katerimi razplaga. Prizadevati se bo moral za ustvarjanje pogojev za večji

Energetski center v ozadju še ni zgrajen, zato bo prvi na vrsti med naložbami, ki bodo v prihodnje v Predvdoru

izvoz izdelkov, ekonomičnosti in rentabilnosti poslovanja ter na ta način zagotavljati poslovno in socialno varnost zaposlenim delavcem v TZD Primarna predelava lesa – senčila in v posredni obliki tudi vsem delavcem Jelovice.

PRAVILNI ODGOVORI

1. eno uro
2. da
3. vžigalico
4. vsi
5. eno uro
6. ni bankovca za 50 par
7. 70
8. ne
9. to ni bil Mojzes ampak Noe
10. šest
11. omenjeni moški je že mrtev
12. ta človek še živi
13. mati
14. če umre ne dobi pokojnine
15. preživelih ni potrebno pokopati
16. enega
17. štiri

Obvestilo

Člane kolektiva obveščamo, da se od meseca avgusta dalje odvaja članarino blagajni vzajemne pomoči, ki znaša 50,— din.

Članarina za posameznega člana blagajne vzajemne pomoči se lahko na podlagi njegove izjave poveča do višine, ki jo vsak posamezni član določi v svoji pisni izjavi.

Obenem obveščamo člane kolektiva tudi, da je najvišje možno posojilo blagajne vzajemne pomoči 30.000,— din. Najdaljša doba vračanja pa je 10 mesecev. Višina zaprosenega posojila pa ne sme presegati 6-kratnega zneska članarine, ki jo je vložil do dneva zaprositve posojila. Delavec je dolžan pri blagajniku blagajne vzajemne pomoči vložiti pisni zahtevek za dodelitev posojila do 25. v mesecu za naslednji mesec.

Posojilo blagajne vzajemne pomoči se od meseca avgusta dalje izplačuje 7. v mesecu.

Mira AŽBE

JELOVICA – glasilo delovnega kolektiva Jelovica, lesna industrija, Škofja Loka – Ureja:
odbor za obveščanje delovne organizacije: Rogelj Lado, Zabkar Jože, Batagelj Mojca, Kranjc-Kikelj Irena, Likar Janez, Volčjak Marinka. – **Odgovorni urednik: Janez Čadež**

Zahvale

Ob boleči izgubi naše drage žene in mame

TONČKE KLEMENČIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob tem težkem trenutku kakorkoli pomagali. Hvala lepa pevcem Okteta Jelovica in tov. Hartmanu za poslovilne besede. Hvala vsem, ki ste ji poklonili cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Zalujoči: mož Ivan, sin Janez in hči Nuška z družino

Ob smrti našega dragega

PAVLETA KONČANA

se iskreno zahvaljujemo delovnemu kolektivu Jelovice, posebno pa delavcem prirezovalnice za podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žena Marija in sin Boris

Ob boleči izgubi dragega moža

STANETA MELIHNA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Posebno zahvalo smo dolžni oktetu Jelovica, in gasilcem za pesmi, izkazano čast in besede slovesa.

Antonija Melihn z družino

Ob izgubi dragega očeta se iskreno zahvaljujem za podarjeno cvetje, izrečena sožalja ter vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti.

Skok Milan